

РЕШЕНИЕ

№ 1239

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4756** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Делото е образувано по жалба на И. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. П. А. В., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица] /И., Адвокати/ срещу Заповед № 1440/01.04.2019 г., издадена от Изпълнителен директор на Държавен Фонд „Земеделие“, с която е прекратено служебното и правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и чл. 108 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен по съображения за липса на реално съкращение на длъжността. Счита се, че процесната заповед е издадена в нарушение на материалния закон, поради липса на предпоставките на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. Искането до съда е за отмяна на заповедта и за присъждането на сторените по делото разноски в това число и адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично и с адвокат П., която моли съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения, като отмени оспорената заповед. Претендира сторените по делото разноски по

представен списък с нарочна писмена молба, депозирана по делото на 05.02.2020 г.

Ответникът – Изпълнителен директор на Държавен фонд Земеделие, редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат А., който моли съда да отхвърли депозираната жалба, претендира сторените по делото разноски в това число и адвокатско възнаграждение по представен списък.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че И. Г. Г. е назначен на длъжност „Старши експерт“ в „Специализирана администрация“, Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, Отдел „Мерки за обучение и местни стратегии“ при ДФЗ, считано от 01.08.2012 г. /л.38/.

Видно от Заповед № 52/09.01.2015 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСл във връзка с утвърдено длъжностно разписание на ДФЗ, И. Г. Г. е преназначен от длъжността „Старши експерт“ в Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ при ДФЗ за неопределено време, считано от 12.01.2015 г. /л.37/.

Със Заповед № 82/19.02.2018 г., издадена от Изпълнителен директор на ДФЗ на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. С влязло в сила Решение № 5008/25.07.2018 г., постановено по адм. дело № 3080/2018 г. по описа на АССГ, Заповед № 82/19.02.2018 г. е отменена като незаконосъобразна. В срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, жалбоподателят е депозирал заявление за възстановяване на заеманата от него длъжност преди уволнението. Със Заповед № 1439/29.03.2019 г., издадена от Изпълнителен директор на ДФЗ/л.33-36/ на основание чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, Х. Г. З. е възстановен и допуснат, считано от същата дата, на заеманата до уволнението длъжност „Старши експерт“ в Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ при ДФЗ.

С Доклад с вх. № 03-0416/1405 от 01.04.2019 г. на заместник – изпълнителния директор е отправено предложение до Изпълнителния директор на ДФЗ за длъжностна промяна в Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“ предвид функционалните задължения и максимално натоварване на работния ден. Във връзка с необходимостта от обезпечаване на работата и за по-добра функционалност при организация и изпълнение на заложените дейности е предложено, една щатна бройка за длъжност „старши експерт“ от отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ да бъде преместена в отдел „Методология и мониторинг“, като бъде трансформирана в длъжност „главен експерт“ /л.16/.

Във връзка с доклада е издадена Заповед № 03-РД/1236 от 01.04.2019 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ, с която в утвърденото длъжностно разписание на администрацията на ДФЗ, Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ са направени изменения, съгласно Приложение № 1 към Заповед № 03-РД/1236 от 01.04.2019 г., считано от 01.04.2019 г. Видно от приложението, Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ е с обща численост 46 броя, включващ една щатна бройка – началник на отдел, 14 щатни бройки за длъжност „главен експерт“ и 31 бройки – старши експерт, а Отдел „Методология и мониторинг“ – 18 бройки, от които 1 щатна бройка за длъжност Началник на отдел, 8 бройки – главен експерт, старши експерт – 7 бройки, младши експерт – 1 бройка и технически сътрудник – 1 бройка.

Съгласно представеното по делото извлечение от поименното разписание към 01.04.2019 г., утвърдено със Заповед № 03-РД/1236 от 01.04.2019 г., в сила от 01.04.2019 г., в Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ реално са заети 46 бройки щата, както следва: 1 щатна бройка началник на отдел, 14 щатни бройки „главен експерт“ и 31 щатни бройки старши експерт, а в отдел „Методология и мониторинг“ – 18 бройки, от които 1 щатна бройка за длъжност Началник на отдел, 8 бройки – главен експерт, старши експерт – 7 бройки, младши експерт – 1 бройка и технически сътрудник – 1 бройка. /л.14-19/.

С оспорената Заповед № 1440/01.04.2019 г. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от ЗДСл, във връзка с утвърдено със заповед на Изпълнителния директор на ДФЗ длъжностно разписание и писмено предизвестие, е прекратено служебното правоотношение на оспорвания на длъжността „Старши експерт“, с ранг II-ри младши, в Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ при ДФЗ, считано от 01.04.2019 г. /л.26/. Същата е връчена същия ден.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, депозирана е в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок. Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 2 от ЗДСл, държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавна администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Понятието „длъжност в администрацията“ е дефинирано в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията /НПКДА/, а именно: „Длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и

задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика“.

В разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е предвидено, че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба /чл.108, ал.1 от ЗДСл/.

В този смисъл, за да е налице посоченото в заповедта правно основание за прекратяване на служебното правоотношение, следва да се установи, че длъжността заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако длъжността е запазена, да е намален броят на служителите, ангажирани с нейното изпълнение. Тежестта да се установят фактическите основания, обосноваващи съкращаване на длъжността, съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК е на административния орган, в каквото връзка са и дадените от съда указания с разпореждането за насрочване на делото в открито съдебно заседание /л.33/.

Тук следва да се посочи, че в разглежданата хипотеза за органа по назначаването не съществува нормативно установено задължение да извърши подбор между служителите, заемащи една и съща длъжност или да предложи на служителя, чиято длъжност се съкращава, друга подходяща в рамките на административната структура. Такива задължения за органа възникват единствено, ако с вътрешно ведомствен акт, същият се е обвързал да провежда такава процедура.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съгласно разпоредбата на чл. 108 от ЗДСл вр. чл. 10, т. 9 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ – Изпълнителният директор на ДФЗ. Спазени са изискванията за форма и съдържание на оспорения административен акт. Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа минимално предвиденото в чл. 108 от ЗДСл съдържание. Посочени са длъжимите обезщетения и придобитият ранг на държавна служба. В случая посоченото правно основание, а именно: чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е такова, което не изисква излагането на специални мотиви и не е свързано с определено поведение на служителя, а с политика на редуциране на длъжностите и самостоятелна преценка по целесъобразност на органа, без да е необходимо допитване или съвещаване със служителя. Поради, което и органът не е длъжен да посочи защо се съкращава съответната длъжност. От друга страна не подлежи на съдебна проверка въпросът дали действително е целесъобразно съкращението. Актовете, приложени в административната преписка, на основание, на които заповедта е издадена, в достатъчна степен я мотивират, без да е необходими да се възпроизвежда тяхното съдържание.

Съдът намира, че при постановяване на заповедта не е допуснато и съществено

нарушение на административно производствените правила. В закона липсва установена специфична процедура за издаване на заповед на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Единственото изискване е наличието на отправено едномесечно предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение, но това изискване не е абсолютно, доколкото неспазването на едномесечния срок на предизвестие може да бъде компенсирано с обезщетение, съгласно чл. 106, ал. 4 от ЗДСл. В случая, установения от закона едномесечен срок за отправяне на предизвестие е спазан, тъй като предизвестие е връчено на 01.04.2019 г.

Разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, регламентира прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността. За да се приеме, че е изпълнено предвиденото в закона основание, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, тоест следва да се установи, че тази длъжност вече не фигурира като наименование /нормативно определена позиция/ в длъжностното разписание на съответната администрация и кумулативно не съществува като система от функции, задължения и изисквания или те са толкова значително изменени, че да налагат извод за качествено нова длъжност. Съкращаване на длъжността е налице и в случаите на съкращаване на щатни бройки.

В конкретния случай, като основание за прекратяване на служебното правоотношение поради съкращаване на длъжността, са извършено реструктуриране в Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, като една щатна бройка за длъжност „старши експерт“ от отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ е прехвърлена в отдел „Методология и мониторинг“ и трансформирана в „главен експерт“, въз основа на изменение в утвърденото длъжностно разписание на администрацията на ДФЗ, утвърдено от Изпълнителния директор на ДФЗ. Това е сторено със Заповед № 03-РД/1236 от 01.04.2019 г. Това са действия по вътрешно структуриране . като такива, същите са в кръга на оперативната самостоятелност на съответните административни органи, поради което не подлежат на съдебен контрол, включително и по отношение спазването на изискванията на чл. 12 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията.

При анализ и съпоставка на съдържащите се в делото структура на Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, ДФЗ и длъжностно разписание, действали до 23.01.2019 г. и новото такова в сила от 01.04.2019 г. се установява, че вместо съществуващата преди в Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел Оторизация на плащанията по частни проекти“ длъжност „Старши експерт“ след реструктурирането, същата е трансформирана в длъжността „Главен експерт“ в отдел „Методология и мониторинг“ в същата дирекция. Съответно бройката на дирекцията по измененото разписание е 99, срещу 99 при предишното длъжностно разписание. Длъжността, която жалбоподателят е заемал, е премахната като нормативно определена позиция в новото длъжностно разписание /л.15/ на ДФЗ,

Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел Оторизация на плащанията по частни проекти“, поради което е изпълнена първата от посочените по-горе две предпоставки. Създадена е нова длъжност „Главен експерт“ в същата дирекция, но в друг отдел - отдел „Методология и мониторинг“, която следва да е различна от премахнатата длъжност на жалбоподателя, като функции, задължения и изискванията, за да е налице и втората предпоставка.

От сравнителния анализ на длъжностната характеристика за „Старши експерт“ и тази за длъжността „Главен експерт“ в отдел „Методология и мониторинг“, Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ се установява, че двете длъжности не са идентични. Функциите на заеманата от жалбоподателя длъжност не са запазени в новосъздадената длъжност. Не е налице сходство в задълженията, отговорностите, областите на дейност, изискванията за заемане на длъжността, както и уменията и компетентностите на двете длъжности. Областите на дейност, както и преките задължения на двете длъжности не са идентични. Налице е разлика и в техните основни цели.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че задълженията, които жалбоподателят е изпълнявал, продължават да се изпълняват. Това е така, защото те са разпределени на много други служители в администрацията, а не са прехвърлени като система на новообразуваната длъжност в Отдел „Методология и мониторинг“, Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“. Прехвърлянето на тези функции, които жалбоподателят е изпълнявал, не е достатъчно да обоснове извод, че заеманата от него длъжност е запазена като съвкупност от функции, задачи и задължения и не означава, че тази длъжност не е премахната и продължава да се изпълнява.

Предвид данните по делото, следва да се приеме, че с извършените промени длъжността, заемана от жалбоподателя е съкратена и освободеният щат е трансформиран в новоразкритата длъжност „Главен експерт“ в Отдел „Методология и мониторинг“, Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“. Липсва аналогична длъжност /по наименование и система от функции/, към която са прехвърлени в пълен обем функциите и задълженията на закритата длъжност, от което следва да се приеме, че съкращаването му е реално, а не фиктивно и е осъществен фактическият състав на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя. Вътрешното реструктуриране в отдели и дирекции е в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването с цел оптимизиране на дейността и постигане на най-ефективно функциониране, като преразпределянето или прехвърлянето на част от задълженията на една длъжност за изпълнение на други експертни длъжности също съставлява съкращаване на длъжността. Дали е извършената реорганизация е целесъобразна или не е въпрос, който е извън съдебния контрол за законосъобразност на обжалваната заповед.

Настоящият съдебен състав не възприема отправените от жалбоподателя възражения относно незаконосъобразното реструктуриране на съответната дирекция, които според него се изразяват в неспазване на изискванията на промяна на ДФЗ, което според него трябва да е винаги с Постановление на МС за намаляване на щатовете в съответната администрация, респективно след това да се иска увеличаване и последващо постановление за увеличаване на щатовете. Щатните разписания на ДФЗ, следва да бъдат съобразени с изискванията на приетия от Министерски съвет Устройствен правилник на Държавен фонд „Земеделие“. В Приложение към чл. 12, ал. 3 /изм. ДВ, бр. 2/2018 г. в сила от 03.01.2018 г./ на Устройствения правилник на ДФЗ, е определена както числеността на персонала в организационните структури на ДФЗ – 1 545 щатни бройки и Централно управление – 637 щатни бройки, в това число Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“ – 99 щатни бройки. В случая с утвърденото, считано от 01.04.2019 г., длъжностно разписание посочените параметри за броя на персонала в ДФЗ, Централно управление, както и броя на щатовете в Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“ са спазени. Извършено е трансформиране на длъжност, т.е. вътрешно реструктуриране и е спазен определения в Приложение към чл. 12, ал. 3 от Устройствения правилник и не изисква същото да стане със санкцията на Министерски съвет и промяна в Устройствения правилник на ДФЗ. Както се посочи по-горе в изложението, вътрешното реструктуриране в самата дирекция, респективно отдели е в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването с цел оптимизиране на дейността и е в рамките на неговата компетентност.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при реструктуриране на администрацията чрез трансформация на длъжностите. Видно от приобщения към доказателствата Доклад вх. № 03-0416/1405 от 01.04.2019 г. е конкретизирана нуждата от промяна в съответната дирекция, респективно отдели, чрез трансформиране една щатна бройка „старши експерт“ в една щатна бройка „главен експерт“. Въз основа на така изготвения доклад е издадена заповедта за изменение на утвърденото длъжностно разписание на ДФЗ в Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“. Доводите на оспорващия касаят прецизността и подхода при оформяне на административния акт, което, обаче не се влияе на разпореденото с него.

За пълнота на мотивите на настоящето решение е нужно да се посочи, че обстоятелството, че функциите и задълженията на оспорващия, които е изпълнявал при заеманата от него длъжност са разпределени на други служители, не води до материална незаконосъобразност на административния акт. При осъществяването на своята дейност изпълнителният директор се подпомага от заместник-изпълнителен директор и от администрация – обща и специализирана. Всички действия са от името и компетентността на изпълнителния директор. От кои служители ще бъде подпомаган да ги осъществява е въпрос на вътрешна организация на дейността на двете администрации – Обща и специализирана.

Съкращението на дадена длъжност може да бъде съпроводено с общо намаляване, запазване или увеличаване на числеността на персонала, съобразно предприетата от органа по назначаването промяна в структурата на отделните звена, вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители. В конкретния случай е видно, че е извършено намаляване на числеността на служителите на експертни длъжности „Старши експерт“ в специализираната Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“, Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ на ДФЗ от 32 на 31.

Предвид гореизложените мотиви, настоящият съдебен състав намира, че в случая се касае за реално съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност, въпреки запазване на числеността на персонала в областната администрация. Извършена е промяна на длъжностното разписание, като е трансформирана длъжността „Старши експерт“ в длъжност „Главен експерт“ в Отдел „Методология и мониторинг“, Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“, което е било породено от необходимост от служител във връзка с необходимостта от обезпечаване на работния процес и по-добра функционалност при организацията и изпълнението на заложените дейности в Отдел „Методология и мониторинг“. Органът по назначаване е преценил, че ще бъде подпомогнат в дейността си от 8 вместо 7 главни експерта, а щатната бройка ще бъде трансформирана в длъжност, която ще го подпомага в изпълнението на други дейности.

Тъй като ЗДСл не съдържа изискване за извършване на подбор при съкращаване, органът по назначаването има право на необвързана от закони или вътрешни изисквания, преценка за това кои от лицата, изпълняващи длъжности от предвидената за съкращение, да бъдат освободени, независимо от професионалния си опит, придобитите квалификации и служебен стаж. В съдебната практика се приема, че в случаите на съкращение, поради намаляване на бройките за съответната длъжност, органът по назначаването разполага с оперативната самостоятелност да извърши преценка по свой избор чие служебно правоотношение на служител да прекрати и тази преценка не подлежи на съдебен контрол.

Не се установява и оспорената заповед да е издадена в нарушение на целта на закона. Предвид коментираното по-горе реално съкращаване на длъжността „Старши експерт“ в специализираната Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“, Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“, настоящият съдебен състав намира, че упражняването на правомощията на органа по назначаването при условията на оперативна самостоятелност е в синхрон с целта на закона, т.е не е налице и отменителното основание по чл. 146, т. 5 от АПК. Смесът на съкращаването е да се оптимизира работата, като дейността се организира по начин, който да позволи ефективно изпълнение на функциите от по-малко на брой служители. В конкретния случай тази цел е постигната, тъй като бройките за длъжността

„Старши експерт“ в Дирекция „Оторизация на плащанията по ПМРСР“, Отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ са намалели. Създадена е нова, чиято необходимост органът по назначаването е преценил, че е приоритет в служебните цели. Липсват свободни щатни бройки за длъжност „Старши експерт“, на които жалбоподателят би могъл да бъде назначен, респективно биха могли да бъдат съкратени от административния орган за оптимизиране дейността на администрацията.

Настоящият съдебен състав счита, че може да се направи извод, че при издаване на процесната заповед в условията на оперативна самостоятелност, административният орган е спазил изискванията за законосъобразност, както и основните принципи на АПК за законност, съразмерност и истинност. Събраните по делото доказателства не могат да установят, че с издаването на процесната заповед, административният орган е преследвал цел, различна от оптимизиране дейността на администрацията или, че е злоупотребил с предоставените му властови правомощия.

С издаването на оспорената заповед не е нарушен и принципът за стабилитет на служебното правоотношение, предвиден в чл. 18 от ЗДСл, тъй като служебното правоотношение със служителя не е прекратено самоцелно, а след извършване на организационни и структурни промени, с цел подобряване на дейността на съответната администрация, в съответствие с правомощията на органа по назначаването, който е овластен да избере организационната форма, под която ще се осъществява дейността, и да определи в рамките на установената численост, служителите, които ще заемат длъжностите и ще го подпомагат в изпълнение на неговата дейност.

За пълнота следва да бъде отбелязано и че не е налице нарушение на чл.122 от ЗДСл, доколкото възстановяването на служителя / 29.03.2019г./ предхожда като време заповедта за утвърждаване на новото щатно разписание /01.04.2019г./. Ето защо, съдът приема, че материалноправното основание на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл е било налице към момента на издаване на административния акт за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателя.

С оглед гореизложеното, оспорената заповед като постановена в съответствие с процесуалните правила и материалния закон, следва да бъде потвърдена, а подадената жалба, като неоснователна, да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр.чл. 78, ал. 8 от ГПК, оспорваният следва да бъде осъден за да заплати на ответника сторените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 672.00 лв., съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во

отделение, 18-ти състав на основание чл. 172, ал. 2 от АПК:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. П. А. В., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица] /И., Адвокати/ срещу Заповед № 1440/01.04.2019 г., издадена от Изпълнителен директор на Държавен Фонд „Земеделие“, с която е прекратено служебното и правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и чл. 108 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността.

ОСЪЖДА И. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. П. А. В., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица] да заплати на Изпълнителен директор на Държавен Фонд „Земеделие“ адвокатско възнаграждение в размер на 672.00 лв. /шестстотин седемдесет и два лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред **Върховен административен съд на Република България** в 14 дневен срок от съобщението му чрез **Административен съд София – град до страните и СГП.**

СЪДИЯ: